

שעלת כלביות

שמה המדעי של המחלה הוא טרכאו-ברונכיטיס, והיא באה לידי ביטוי באמצעות שיעול חזק ואף ניסיונות הקאה של הכלבים החולים. במקרים החמורים יותר, עלולה להתפתח דלקת ריאות וחום גבוה. במקרים נדירים ביותר, המחלה עלולה לגרום למוות, במיוחד בקרב גורים צעירים.

שעלת כלביות קיבלה את שמה העממי בשל היותה מדבקת במיוחד. המחלה נפוצה מאוד במקומות עם ריכוז גבוה של כלבים – פנסיונים, תערוכות כלבים, כלביות ועוד. חשוב להדגיש כי כלב שהיה חולה במחלה והבריא, עלול עדיין להדביק כלבים אחרים במשך 14 יום אחרי החלמתו.

גורמי מחלת שעלת כלביות

הגורמים למחלת השעלת מעורבים, והם כוללים את וירוס הפארא-אינופלואנזה, שאליו מצטרפים שני חיידקים: בורדטלה ברונכיספטיקה ומיקופסלמה.

טיפול בשעלת כלביות

במקרים הקלים, הווטרינר ימליץ על פי רוב על מעכב ולא מעבר לכך. המחלה צריכה לעבור בתוך תקופה של עד עשרה ימים. במידה שהמצב חמור יותר, ניתן לטפל באנטיביוטיקה, שתילחם בחיידקים, ותקל על דרכי הנשימה. חשוב גם להוציא את הכלב לטיול עם רתמת גוף במקום הרצועה הרגילה, וזאת בשל רגישותו של אזור הצוואר.

במצבים שבהם מתפתחת דלקת ריאות, ייתכן ויהיה צורך באשפוז לצורך מעכב צמוד ומתן תרופות.

מניעה

בכדי להימנע משעלת כלביות, חשוב קודם כל לנסות ולהרחיק את הכלב מריכוזים גדולים של כלבים. במידה שהכלב צפוי להיכנס לפנסיון, ניתן לתת לו חיסון ייעודי למחלה. חיסון זה ניתן דרך האף ולא בזריקה, וכדאי לתת אותו כשבוע לפני שהכלב נכנס לפנסיון. ניתן לקבל את החיסון פעם בחצי שנה.

מי חשוף במיוחד למחלה?

גורים קטנים, שמערכת החיסון שלהם חלשה, ושטרם קיבלו חיסון משושה, חשופים במיוחד לשעלת כלביות, והם אף עלולים למות מהמחלה. חשוב במיוחד להרחיק גורים מריכוזים גדולים של כלבים ומכלבים שחולים או שחלו לאחרונה במחלה.